

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

II. Quæ sit materia & forma sacramenti Ordinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

Quod quamvis ita se habeat, certum est nihilominus ceremoniam illam Tonsuræ accipiendæ ab iis, qui in Clero coopantur, & ab ipsis deferendæ, esse antiquissimam & ab ipsis Apostolis derivatam, ut videri potest, apud Baronium lib. 4. hist. Anglorum. cap. 22, & apud Baron. ad annum Christi 58. habeturque de illa speciale decretum Aniceti summi Pontificis in epist. decret. ad Episcopos Galliarum, quo prohibentur Clerici comam nutrire, iubenturque Tonsuram in summitate capitis in modum spiræ gestare; cuius rei hanc ibi rationem redditur: *Quod Clerici discreti debent à laicis in conversatione, sic etiam ab aliis in Tonsura, & in omni habitu discreti esse debent.* Quod etiam plures alii summi Pontifices, & plurima Concilia variis subinde temporibus sanxerunt, & novissimum Conc. Trid. sess. 23. cap. 6. decretum illud renovatum, sicut & in pluribus aliis recentioribus Italix, Hispaniæ, Germaniæ, ac præsertim Galliarum nostrarum Conciliis, ut Bituricensi an. 1583. Turonensi eodem anno, Bituricensi 1584. Aquisgranensi an. 1585. Tholosano an. 1590. Burdigalensi an. 1624. &c. ex quibus apparet universam Ecclesiam in novissimis temporibus veluti conspirare voluisse, ad revocandam illam Tonsuræ Clericalis traditionem, & præsertim in communibus suffragiis denuo stabiliendam; unde etiam in quibusdam locis, non sine gravi peccato à Clericis, præsertim majoribus Ordinibus initiatis, aut beneficium aliquod Ecclesiasticum cum obtinentibus, hanc Tonsuræ deferendæ legem contempni, vel neglig. posse, ut infra in appendice peculiariter calcem huius operis fufius explicabitur.

SECTIO II.

Quæ sit materia & forma sacramenti Ordinis

QVÆSTIONIS propositæ duplex sensus esse potest. Primus, quæ sit materia, & forma sacramenti Ordinis in generali. Secundus, quæ sit specialis materia, & forma mate-

cujuscunque Ordinis in particulari. Pro cujus in utroque sensu resolutione.

Dicendum 1. materiam remotam sacramenti Ordinis in generali, esse rem illam, quæ ab Episcopo traditur illi, qui Ordinem aliquem suscipit; proximam, esse illius rei traditionem: formam denique in verbis illis consistere, quæ ab Episcopo proferuntur modo imperativo, cum expressione potestatis, quæ confertur. Ita Sor. Victor. Bellar. & plures alii, quos citat, & sequitur Bonac. disp. 8. de sacr. Ord. quæst. unica. pu 3. Constatque, tum ex Conc. Carthag. 4. & ex Florent. in decr. Eug. ubi dicitur sacramenti Ordinis materiam esse illud, per cuius traditionem confertur Ordo; formam verò esse verba ab ipso Episcopo in ejusmodi traditione prolata: tum ex iis, quæ de materia & forma singulorum Ordinum in particulari dicuntur.

Dicendum 2. materiam Ordinationis Ostiarii esse traditionem Clavium per Episcopum factam: Lectoris, traditionem Codicis, de quo ordinandi legere debent: Exorcista, traditionem libri exorcismorum; Acolyti, traditionem ceroterarii, & urceoli vacui. Formam verò esse verba cuique materię correspondentia, quæ ab Episcopo, dum ejusmodi instrumenta ordinandis tradit, proferuntur; quæ quidem habentur in Pontificali. Ita citati Doctores apud Bonac. supra. Et constat, tum ex præfato Conc. Carthag. 4. can. 6, 7, 8, & 9. & Florent. in decr. Eug. tum ex Catech. Rom. part. 2, cap. 7. ubi hæc omnia distinctè explicantur.

Dicendum 3. duplicem esse materiam partialem, duplicemque formam Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus. Prior materia partialis Subdiaconatus est traditio calicis vacui, cum patena vacua, cui partialis hæc forma respondet: *Videte, cujusmodi ministerium vobis traditur: potestatem* ejusdem materia partialis est traditio libri Epistolarum, cui respondet hæc altera partialis forma: *Accipe librorum Epistolarum, & habes potestatem legendi eas in Ecclesia Dei, tam pro vivis, quam pro defunctis.* Similiter prior partialis materia Diaconatus est manuum Episcopi impositio.

M

que

quæ sit super ordinandum ; forma ei correspondens hinc partialis hinc hæc verba : *Accipe Spiritum sanctum ad robur , ad resistendum diabolo & tentationibus ejus, in nomine Domini* : posterior partialis materia est traditio libri Evangeliorum ; consecratio ei respondens : *Accipe potestatem legendi Evangelia in nomine Ecclesie Dei, tam pro vivis, quam pro defunctis, in nomine Domini* ; forma Denique prior partialis materia Presbyteratus traditio ; traditio calicis cum vino , & patenæ cum pane superposito ; hæc verba : *Accipe potestatem offerendi Sacrificium Deo, Missæ scilicet celebrandi, tam pro vivis quam pro defunctis, in nomine Domini* : posterior partialis materia ejusdem est impositio manuum Episcopi super ordinandum ; partialis item forma ei respondens hæc verba : *Accipe Spiritum sanctum, quorum remissionem potestatis, remittentur eis ; & quorum retinueris, retenta erunt* ; hæc autem doctrina circa prædictorum Ordinum materiam , & formam desumpta est, tum ex cit. Concilio Isamb. art. 1. & 2. & Florent, tum etiam ex Pontificali & Catechismo ; ubi hæc omnia fusè declarata habentur : pro cuius confirmatione non requiritur alia probatio , quam ipsius Curie, & Ecclesie autoritas. Quamvis autem non planè constet, creditur Theologos, utrum Subdiaconatus, & Diaconatus materia, & forma sit duplex (de presbyteratu enim generatim est ambigendi locus) quibusdam hanc, aliis illam materiam suam quam solam, & sufficientem assignantibus ; sententiam in firmen illorum, qui duplicem illam materiam, & formam partialem in utroque illo Ordine agnoscunt , videtur traditio non solum probabilior, ob rationes quæ apud Isamb. art. 1. & 2. & 3. videri possunt ; sed etiam in praxi tenentur præcepti, cum in iis, quæ ad Sacramentum validitatem spectant, prior semper pars amplectenda sit.

Dicendum 4. triplicem esse materiam partialem : quod Episcopus ; triplicem item formam partialem. Prima materia partialis, est, impositio manuum a tribus Episcopis facta super caput illius, qui in Episcopum ordinatur tunc tertia forma ei correspondens sunt hæc verba, ab illis tribus simul prolata : *Accipe Spiritum sanctum &c.* Secunda materia partialis, est, traditio libri Evangeliorum ; forma ei correspondens hæc verba, ab illis tribus simul prolata : *Accipe potestatem legendi Evangelia in nomine Ecclesie Dei, tam pro vivis, quam pro defunctis, in nomine Domini* ; hæc autem doctrina circa prædictorum Ordinum materiam , & formam desumpta est, tum ex cit. Concilio Isamb. art. 1. & 2. & Florent, tum etiam ex Pontificali & Catechismo ; ubi hæc omnia fusè declarata habentur : pro cuius confirmatione non requiritur alia probatio , quam ipsius Curie, & Ecclesie autoritas. Quamvis autem non planè constet, creditur Theologos, utrum Subdiaconatus, & Diaconatus materia, & forma sit duplex (de presbyteratu enim generatim est ambigendi locus) quibusdam hanc, aliis illam materiam suam quam solam, & sufficientem assignantibus ; sententiam in firmen illorum, qui duplicem illam materiam, & formam partialem in utroque illo Ordine agnoscunt , videtur traditio non solum probabilior, ob rationes quæ apud Isamb. art. 1. & 2. & 3. videri possunt ; sed etiam in praxi tenentur præcepti, cum in iis, quæ ad Sacramentum validitatem spectant, prior semper pars amplectenda sit.

forma partialis est unctio capitis, & manuum ipsius electi in
Episcopum facta per consecratorem Episcopum; forma ei
respondens sunt verba, quæ in ipsa unctioe ab Episcopo
consecratore proferuntur. Tertia denique partialis mate-
ria est traditio Baculi Pastoralis, anuli, & libri Evangelio-
rum; forma ei respondens sunt verba, quæ in ipsa tradi-
tione consecrator Episcopus profert.

Vasquezius dif. 240. cap. 5. quidem cum quibusdam ali-
Theologis, quos citat, existimat, materiam Episcopalis
Ordinationis consistere in sola manuum impositione à
paribus Episcopis facta; formam item in solis verbis, quæ
ab illis proferuntur; observatque paucos admodum
Theologos scripsisse de materia, & forma Episcopalis or-
dinationis: nihilominus probabilior est, & in praxi te-
nenda sententia in assertione nostra explicata, ob varias
authoritates, & argumenta, quibus fuse illam propugnat
Samb. art. 4. quæ apud illum videri possunt.

Cæterum ad solvendas plures difficultates, quæ circa
materias illas, & formas singulorum ordinum possent oc-
currere, observandum est id quod docet Bellarm. cap. 9. de
Ord. credibile esse, Christum Dominum istas omnes ma-
terias Ordinum instituisse, non quidem in particulari, sed
generatim, præcipienoo Apostolis, & per illos Episcopis
eorum successoribus, ut Ordines conferrent per traditio-
nem instrumentorum illorum, quibus significaretur eo-
rum potestas, & verbis conceptis eandem illam potesta-
tem traditionem exprimerent: quod etiam pluribus pro-
bat Samb. art. 6. idemque art. 8. recte monet, non solum
concepti, sed etiam Sacramenti necessitate requiri, ut qui
Ordinem aliquem suscipiunt. (quod maxime notandum
est) illius materiam ab Episcopo porrectam physicè tan-
tant: quod variis argumentis probat, ac præsertim autho-
ritate Clementis VIII. summi Pontificis, qui speciali di-
plomate decrevit, reordinari saltem sub conditione eos,
qui tunc temporis fuerant ab Episcopo Sagiensi ordinati,
quod nec Episcopus ille per se ipsum tradidisset instru-
menta ordinandis, nec Ordinandi physicè instrumenta il-
lætingissent.

M 2

SEC 3